نوی سبک نوی ادب

د

Ketabton.com

اروابناد استاد ګل پاچا ((الفت))

www.ulfat.de

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک — مخ

دخدای قانون 1
دکار فکر 1
زه خبرنه وم 2
دخیرخاوند 3
دیمرکراسی 3
عشق 4
عمل 5
دایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی 5
زموږ باغ 6
بې تمیزي 7
دظالم فلسفه 7
دستور العمل 8
اصلی غل 9
دغلو منطق 9
دغلوډیوه 10
دحاکم اشتباه 10
څه لري او څه نه لري؟ 11
آمر اومامور 12
توره پرده 12
د ژوند نغمه 13
خوشحالی 13

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

دخدای قانون

مونږ د خپلو کورونو له څنګه په ډېره کښې ناست وو. له پاسه یولاروی راغی، د ونې ډډ ته یې ډډه ولګوله. ډوډۍ یې له ملا نه پرانیستله په مزه مزه یې له څه شي سره خوړله. مونږ ډېر وږي تږي وو، هغه ځان موړکړ او یخې اوبه یې وڅکلې مونږ روژه وو هغه بوزه وه، ځکه چې په مسافر باندې روژې نشته.

لاروی ویل: ماته د خوړلو اجازه شته تاسوته نشته.

ما ته خدای (ج) خواړه او اوبه رواکړیدی په تاسو یې اپسار کړیدی.

داد خدای قانون دی، ددی قانون په رمزاو معنی تاسی نه پوهېږئ.

د خدای کارونه بې حکمته نه دي.

تاسی ددغه عملی تعلیم په اصلی معنی ښه فکر وکړئ ! تاسې ولې وږي یاست او زه موړیم؟

زه په کار اومقصد پسې روان یم ناست نه یم زما په ژوند کښې دربدل نشته ځکه ما نه وږی کوي؟

تاسې ځای په ځای پراته یاست ستاسې حرکت لنډ دی ځکه یې وږي کړئ.

تاسې دخدای قانون منلی دی مګر پوه شوي پرې نه یاست. زه ددې دپاره راوګرزېدم چې تاسې پوه کړم او له لوږې نجات وموئ.

پاڅېږئ، راون شئ اولری ځای په نظرکښې ونیسئ لوړه او تنده په توقف اوسکون کښې ده په حرکت کښې نشته.

دکار فکر

دکورمیرمن ناروغه وه، د دوا پیسې نه وې، غله خلاصه وه ماشومان وږي وو، په کور کښې څه نه و پاتې چې پیسې پرې نغدې شي.

د کورخاوند یوه ورځ په پور پسې وګرځیده، دوستانو، اشنا یانو خپلوانو هېڅ ورنکړه.

بله ورځ په ګدایي پسې ووت دسخیانو او غنیانو له کورونو نه نا امیده راغی.

دریمه ورځ ورته دکار فکر پیداشو کارته یې ملا وتړله په کارپسې روان شو، کارېې وکړ په دغه ورځ یې کورته دوا او ډوډۍ راوړه د کورمیرمن او ماشومان ډېر خوشحاله شوه.

چې رنځور جوړشي او وږي موړشي له دېنه لویه خوشحالي بله نشته.

که څوک خوشحالي غواړي په کار کښې دې ولټوي.

د رنځو رانو علاج په کارباندې کېږي.

چې وږي مړوي هغه کاردی.

چې سړی خوارشی اوخپلوان ترېنه لاس واخلي.

چې څوک پور ورنه کړي او اشنایان نا اشنا شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سخیان ورته ووایي خدای دې درکړي.
چې له هرچا او له هرې خوا نا امیده شي.
په دغه وخت کښې کارپه کارېږي.
پلار خپل ځوی ته تریوه وخته ډوډۍ ورکوي بیا بې له ځانه بېلوي.
چې ځوی لوی شو بیا مور هم شیدی نه ورکوي.
مګردکار مهرباني او احسان په هروخت کښې وي.
دکاربرکت په هېچا کښې نشته.
هغه چې د خان مزدوري کوي خان څه نه ورکوي کارېې ورکوي.
نو راشه! دکارسړی شه!
دکارسړی او د سردار سړی ډېر فرق لري.

زه خبرنه وم

له خوبه راوېښ شوم ډېر وړی وم.
تا زما له سر لاندې ډوډۍ ایښی و، ما نه لیده په دسترخان کښې پټه وه.
ما ستا دسترخان و نه لټاوه د خلقو درګاه ته ودرېدم.
زه خبر نه وم چې ډوډۍ زما له پښولاندې ده او ماپردۍ کورته لاس نیولی دی.
زه ډېر وروسته پوه شوم چې د ځمکې دسترخان له ډوډۍ ډک دی او زه ګدایي کوم.
که زه پوه وای ما به د ډوډۍ دپاره ځانته دومره باداران نه پیداکول.
زه ستا د درګاه د خاورو په قدر پوه نشوم، زه نه وم خبر چې په دې خاوروکښې هرڅه شته.
هو! تازمونږ دپاره ډېر څه پیداکړي دي مګرمونږ نه یو پوه شوي.
لکه چې د ځمکې په مخ دتږو دپاره ډکې ویالې او ډک سیندونه بهېږي د وږو دپاره هم په هره پوله ډوډۍ ایښې ده.
هلئ! زرکوئ ! دغه وږي فقېران خبر کړئ چه د خدای دسترخان ولټوي.
ټول نعمتونه همدغلته دي.
له خلقو سره بې له کاره اوبې له زیاره څه نشته.
تاسې د خدای په نامه له چانه څه مه غواړئ.
دخدای په نامه څه ورکړئ ځکه چه خدای تاسو ته هر څه درکړي دي که تاسې هرڅه ولټوئ په دغو خاوروکښې بې مومئ.
په لټولو هرڅه پیداکېږی.
که تاسې وزګار کښېنئ او هر څه له ځانه وغواړئ هرڅه شته، که ګدایي کوئ هېڅ نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخیرخاوند

هغه خپله غوا په پولو او لښتیوپووله.

دهقانان پوهېدل چه دی پردی کښت په غوا باندې نه خوري.

غوا به کله کله د خلقو کښت ته خو له اچوله مګر ده بې جلب نیوه.

دغه لړه زیان دقصد له مخې نه و ځکه چا څه نه ویل.

دغوا خاوند پوهېده چه په پولو او لښتیو باندې غوا ښه مړېږي.

که غوا خوشې وي او پردۍ شوتله خوري یا ټنډېږي یا لنډۍ اوبوچۍ کورته راځي.

دده غوا کټاره نه وه، ډېرې ښې شودې بې کولې هرچابه ویل چه ډېر ه ښه غوا ده.

دغوا شودې او شړومبې هغه یواځې نه خوړلې دمېلمنو د مسافرو د همسایه ګانو برخه هم په کښې وه.

خلقو ویل: دا سړی ډېرښه سړی دی داکور د خیراو برکت کوردی.

هو! څوک چې خپل نفس دغسې وساتي او جلب بې خوشې نه کړي هغه دخیراو برکت خاوند دی.

د هغه ضرر چاته نه رسېږي خیر بې رسېږي.

د هغه غوا هم وړی نه پاته کېږي او شودې بې ډېرې وي.

دیمرکراسی

په شفتالو کښې زړی دی په زړي کښې دشفتالو ونه ده، دغنمو په وړوکښې دانې شته په دانوکښې همدغسې وړي شته.
په چرګه کښې هګۍ ده په هګۍ کښې چرګه.
دغه یوه دانه پندانه چې ګورې تېل اوپلته دواړه لري او په حقیقت کښې بله ډېوه ده مګر ستا سترګې پټې دي دغه رڼا نه ویني.
ته نه بې خبر چې په یوه دانه اوپه یوه څاڅکی کښې عالمونه پراته دي.
ته پخپله هم دغنم په دانه کښې ویده وې بیادې په یوه څاڅکی او بوکښې لامبو وهله نن ځانته لوی سړی واېې اوپه لویه بېړۍ کښې ناست په لویو سیندونوکښې حرکت کوې.
څه شی چې ته وړوکی ګڼې هغه هم لوی دی.
یا هغه چې تاته لوی ښکاري هغه هم لوی ندی.
ته ونه لویه ګڼې هغه په یوه زړي کښې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته زړی وړوکی معلومېږي په هغه کښې غټه ونه ځای شویده د غه غټه هندوانه چې ګورې کا ل ته نشي پاتې کیدای اوعمرېې ډېر لږدی.

دغه دهندوانې کوچنی زړی تاته هر کا ل تازه هندوانې درکوي.

دزړي قیمت له هندوانې نه لږ نه دی.

هندوانه په زړي کښې ساتلی ده که زړی ورک شو هندوانه ورکېږي.

که میندی اوپلرونه خپل واړه ماشومان ساتي واړه اوکوچني هم قام اوټبر ساتي.

نو راشه! هېڅ شی وړوکی اوکوچنی مه ګڼه ځکه چې دلته غټ اوکوچنی لوی او وړوکی نشته ټو ل برابر دي یواځې خدای لوی دی اوبس.

دنن ورځې دیموکراسي له همدغسې ژوري کتنې څخه پیداشوه او د ډېر دقت نتیجه ده.

عشق

ته له ډېرقوت او ډېرو لښکروسره په دغه ښار راغلې.

ددې ښار له خلقو سره دې ډېر جنګونه وکړه.

له دی خوا له هغی خوا ډېر خلق ووژ ل شوه، ډېرې وینې توېې شوې، ډېرې ککرې له پښو لاندې شوې.

ستا مخه چاونشوه نیولی.

تاد ډېرو مړو په سرونو پښې کېښودې او په ډېرقوت له خپلو لښکرو سره دلوی فاتح په شان ښارته راننوتلی.

ته ډېر په قاروې تاغوښتل چې ښار لوټ کړې او قتل عام جوړ کړې.

مګر داکار تا ونشو کړای.

ستا مخې ته دښار یوه ښکلې پېغله راغله ستا زړه یې ویووړ.

تا خپل زړه دهغې له پنجو خلاص نکړای شو او له خپل ټو ل قوت سره یوې پېغلې ته تسلیم شوې.

تا په ځان باندې د یو فاتح ګمان کاوه مګر فاتح بل څوک و.

ته نه وې خبر چې دننه په ښارکښې بل راز قوت موجود دی.

تا په ډېر زور اوقوت ځان اسیرکړ او د خپل اسارت لپاره دې ډېرې قربانۍ ورکړې.

که له تاسره دغه قوت نه وای اوشکست دې خوړلی وای نه اسیر کیدې، دعشق مقام ته رسیدل څه اسانه کار نه دی.

ته اوس دا ښار نشې لوټولی دا خلق نشې وژلی ځکه چه عشق اومحبت اجازه نه درکوي.

ته باید ددوئ خدمت وکړې او ددوئ خدمتګار شې.

هو! عشق له پادشاهانو نه خدمتګاران جوړولی شي.

دلته سکندر بل راز کېږي او دجهانګیرۍ حرص نه پاته کېږي.

سنګر څوک نشي ماتولی دلته زور او قوت ماتېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمل

هغه خپله امسا ټکو له اوبازارته راغی.

په سترګو بې څه نه ليدل خوپه نامه بې هرڅه پېژندل.

له ده نه خپلو ماشومانو وځکې غوښتې وې.

دی په وځکو پسې راغلی و.

دغسې ډېر ړانده بازارته راځي او څه اخلي.

دکانداران دهغوئ په سترګو کښې خاورې اچوي او ردي مالونه ورکوي.

ده ته بې هم له خاورو نه ډکې وځکې ورکړې او هر څه په کښې ګډو.

هغه روان و او ځولی بې له لاسه خوشې شوه.

د هغه ارزو له خاورو سره برابره شوه.

هغه دزمکې په سرلاس وګرزاوه او هر څه بې ټو ل کړه.

هغه نه پوهيده چه خپل کورته څه شی وړي؟

ده غوندې ډېر ړانده دلته راځي اوله ځانه سره څه وړي چې د وړلو نه دی.

هو! د ړندو عمل همدغسې وي.

دايمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی

چې وړوکی و له شيټکو اوپېريانو ډارېده.
چې لږ غوندې غټ شو د ملاصاحب له ډاره په سبق نه پوهېده په کورکښې د ادې ډارو د باندې د دادا.
اوس چه لوی دی دماسلانو ډار، دخان ډار، د ملک ډار، د حاکم ډار بې په زړه کښې ټينګ ځای نيولی دی.
په چول اوبيديا کښې له غلو ډارېږي، په کوروکلی کښې له غليمانو په ښار کښې له پوليسانو، دايمان ځای زړه دی او دی ډېر بې زړه دی.
د شپې په خوب کښې هم ډارېږي او خپکې بې نيسي.
لويه خدايه! په کوم زړه کښې چې دومره ډېرې وېرې وي، ستا وېره ډېره نه ځائېږي ستا خوف ته ډېر لږ ځای پاته کېږي.
که ستا ډار او د ظالمانو ډارپه يو زړه کښې يوشان موجودوي له دېنه لويه ګناه بله نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشکې دوئ يوازې له تا ډار يدلی اوستا د دښمنانو ډارېې په زړه کښې نه وای.
دخلقو ډار ستا وېره په زړونوکښې کموي او ايمان ته زيان رسوي.
ستا ضعيفه بنده ګان يوازې له تانه نه وېرېږي له نورو نه هم وېرېږي. دوئ اوس دزورورو له ډاره حق نشي ويلی او ته دحق طرفدار يې.
ته په دروغو خپه کېږې دوئ له ډاره رښتيا نشي ويلی.
ستا ظلم نه دی خوښ دوئ له وېری دظالمانو خدمتونه اوصفتونه کوي.
هغه مسلمان چېرته دی چه يوازی له تا ډارېږی او بس.
ستا بنده بايد د ډار بنده نه وي، دنمرود له اوره يې سترګه ونه سوزي، دفرعون په مقابل کښې مغلوب نشي، له مرګه ونه وېرېږي.

زموږ باغ

ددې باغ ونې ټولې زړې دي، ډډونه او ښاخونه يې وچ دي، په ميوو کښې زښت ډېر فرق راغلی دی ميوو لاخه چې سيوری هم نيم نه دی پاته، تازګي نشته، خيابانونه اوچمونه خراب دي، باغ ټول اغزو اوناکاره بوټو نيولی دی.
دګلانو يونيم بوټی که وي هغه دربو اوکبلو لاندې کړيدی دلته اوس طوطيان اوبلبلی نه راځي.پدی چمن کښې اوس ځاروی څري، دونو پاڼې په پسرلي کښې زېړې ښکاري.
داونې ټولې دوهلو دي.
ددې زړو ونو نيلو اوريښو ټوله ځمکه نيولې ده. د ځمکې قوت يې ډېرکم کړيدی مګر ځانګو اوښاخونو ته يې فايده ډېره لږه رسېږي داونې اوس بې ثمره او بې حاصله دي.
دباغ خاوند بايد ټولې له بيخه وباسي. په ځای يې نوي نيالګي کېږدي. موږ بايد ډېر انتظار وکاږو چه دلته بيا سيوری اوميوه پيداشي او پدې باغ وبڼ کښې بياتازګې ووينو.
که ماليار کا ل په کا ل چينجنې زړې ونې اېستلې اونوي نيالګي يې په ځای اېښودلی باغ به اوس هم هماغسې سمسورو.
دباغ عمر او د ونو عمربه يوشان نه و.
ونې به ورکېدې باغ به نه ورکېده.
اجتماعي ژوند به له فردي او شخصي ژوند نه نه قربانېده.
څوک چې زړې ونې په باغ کښې ساتي باغ به يې همدغسې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تميزي

ډېرښه آس و، خو د بې تميزو په لاس کښې وو.

څوک يې په قدر پوه نشوه باوغان پرې موړه کېښووده.

ديابو کارېې ترې واخيست.

هغه خبرنه و، چه دغسې آس دپادشاهانو په کمند کښې هم نشته اوقيمت بې ډېر زيات دی.

چېرته چې علم او فراست نه وي خلق د آس او يابو فرق نشي کولی هلته عربي اسونه له موږولاندی زخميان شی او

دخرو په غاړه دزرو کټوری وي.

په دغسې وخت کښې چې عمومي شعور ړوند وي اوڅه نه وينی حافظ دخلقو دبې تميزۍ اعلان کوی:

اسپ تازی شده مجروح بزير پالان
طوق زرين همه درگردن خرمی بينم

دظالم فلسفه

يوسړی دغليمانو په خوله شل کاله بندي شو.
هرچا به ويل حاکم ناروا وکړه، دومره ظلم هېڅوک نه کوي. دلته عدالت نشته، قانون ته څوک نه ګوري، په بډو او رشوتونو هر څه کېږي مونږ له دې حاکم سره نور ګذران نشوکولی.
بندی چې له زندان نه راووت د هنر اوکما ل نوم ې په وطن کښې خپورشو او ډېر دکارسړی وخوت.
حاکم ويل: زه پوهېدم چې دی بې ګناه دی، مګر که مادی نه وای بندي کړی، غليمانو واژه يا به ده څوک وژلی و، ده بې زندانه ژوند نشوکولی دده حيات په خطرکښې و، دده دغه هنراو کما ل دزندان برکت دی که دی پوه شي، ماله ده سره ډېرلوی احسان کړی دی. انسان پخپل خيروشر نه پوهېږي ډېرځله په ښو باندې دبدو ګمان کوي.
که دی پوه شي بند يتو ب دده دپاره خير و، ما دده خير په زندان کښې ليده.
ډېرکارونه دي چې په ظاهر ه بد معلومېږي په حقيقت کښې ښه وی، د خلقو په نظرکښې ظلم وي چې فلسفه بې ولټوې رحم او د لسوزی وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناپوهه خلق خیر خواهان نه پېژني، په احسان نه پوهېږي، دوستي ورته دښمني ښکاري، په مدرسه باندی دزندان ګمان کوی.
موږ ددوئ په خوشحالۍ پسې نه ګرزو، ددوئ په خیر پسې ګرزو.
دوئ په خپل خیرنه پو هېږي او خپل خیرنشي سنجولی .

دستور العمل

خاص مجلس و، ټول غلي ناست وو، یوهم خبرنه و چې څه به وایي؟ دومره پوهېدل چې مطلب ډېر مهم دی.
پس له څه قدر سکوت نه، هغه وویل: غېرله سرو او سپینو ډېرقیمت بها څه شته چې جواهر او الماس هغومره قیمت نه لری حکومت باید هغه ډېر ټینګ وساتي.
که هغه و، هرڅه شته، که هغه نه و هېڅ نشته، د حکومت اساس اوبیناد هماغه دی، بې له هغه حکومت نشی قایمېدلی.
دخزانو ساتنه هغومره ضرورنه ده، د هغه شی ساتل فرض دی.
دسیاست په دنیاکښې هېڅ شی هغومره قیمت نه لری.
په دې خبره ټو ل په فکر کښې شوه.
چا ګمان کاوه چې مراد عدالت دی حکومت باید دغه شی ډېر ټینګ وساتی اوله الماسو نه بې بهتر وګڼي.
د ځینو داخیا ل و، چې دمملکت استقلال له هرڅه نه زیات قیمت لری، یوسیاستمدارباید د همدغه شي دساتلو ډېر ټینګه توصیه وکړی.
څه نورو تصور کاوه چې مقصد دملت خوشحالی ده.
دیوه دیموکرات حکومت اساس همدغه دی جواهراو الماس دومره قیمت نه لري.
پس له یو څه وقفې هغه خپل مطلب ښکاره کړ.
هغه پو هېده چې زما په خبرو پوهېدل څه اسانه کارنه دی.
هغه وویل: دحکومت ډار باید ډېر ټینګ وساتل شي او حاکما ن له ډېر تشدد نه کارواخلی، د حکومت ډار که دخلقو په سترګو کښې و خزانو ته څوک کاږه نشي کتلی له ګدامو نونه مږک هم غله نشي وړلی، سره او سپین که په ډاګ پراته وي څوک ورته نه ګوری. که دا وېره د خلقو په زړه کښې وه ظلم ته به عدالت وایي بې رحمي به رحم ګڼي.که ډار نه و او خلک سپین سترګی شو نو بیا ګذاره ډېر مشکله ده.
تاسې کوښښ وکړئ چې دغه ډار د خلقو په زړونو اوسترګو کښې وساتئ او دا قیمت بها ځیز ضایع نشي، ددی شي په قیمت باندې ښه پوه شئ!
دا هغه شی دی چې په وینو تویولو په کورونو ورانولو په مالونو لوټولو لاس ته راغلی دی. تاسی بې په آسانه مه ورکوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلي غل

ستا خوښه چه غل ورته واېې که دغلو مل؟ زه يې غل بولم.
ددې غله لاس قاضي يا مفتی نشي پرېکولی.
دده له لاسه هرڅه کېږي او ډېرقوت ورسره دی.
حاکمان ده ته څه نشي ويلی.
دپوليسانو زور په ده نه رسېږی.
ددې غله احترام قوماندان هم کوی.
داغل ډېر زورور غل دی.
دده مخه څوک دورځی هم نشي نيولی.
دی دسر کارپه ما ل کښې هم برخه لري، او په خزانه کښې شريک دی.
په ده باندی هېڅوک دعوه نشي کولی.
ده ته يواځی زه غل ويلی شم اوبس.
دا هغه غل دی چه له سترګونه رانجه نه پټوي سترګې پټوي.
غله پيسې پټوي.
دی غله پټوي، خيانتونه پټوي، ظلمونه پټوي.
اصلي غل همدغه دی.
ترڅو دی ورک نشي غله نه ورکېږي.

دغلو منطق

له ورځې نه شپه ښه ده او له رڼا نه تورتم.
شپه دراحت دپاره ده، ورځ د زخمت دپاره.
دعيش او عشرت وخت شپه ده.
سازونه سرودونه په شپه کښې وي.
وصالونه په شپه کښې صورت نيسي.
ساقي اوشاهد دشپې ښه ښکاره کېږی.
د بزم محفلونه د شپې وی.
دحيات اوبه په تورتم کښې دی.
په تياره کښې دستر او پرده پوشۍ راز پټ دی.
تاسې دتورتم په قدرنه پوهېږئ.
شپې لکه د خوبانو زلفې چې هرڅومره اوږدې وي هغو مره ښې وي.
په سپينو مخونو باندې بايد توري زلفې خورې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي او ښايسته ميرمنې په تورو پردو کښې پټې ښې دي.
موږ او دوئ دپردې ترشاپه تياره کښې هر څه کولی شو.
که زموږ له عملونو پرده لرې شوه او هر چاپه رڼاکښې وليدو مونږ ته به په نفرت وګوري.
زموږ دپاره شپه ډېره ښه ده.
تاسې کوښښ وکړئ چې دورځې هم تورتم او تياره وي.
د وهم او خوف تياره د ورځو رڼا کموي.
له ظلم سره ظلمت اوتورتم تړلی دی.
د وږو خلقو په سترګو باندې توره شپه وي.
دناپوهۍ تياره له شپې نه کمه نه ده.
بايد تل ترتله تياره وي ځکه چې د حيات اوبه په تورتم کښې دی.

دغلو ډيوه

سپوږمۍ ورکه شوه، شپه ډېره تياره وه،غله په تورتم کښې راغله په کاله ننوتل.

دوئ خبرنه و چې ښه ښه مالونه چېرته ايښي دي، ځکه يې ډيوه ولګوله او ما ل يې لټاوه.

دکوروکلي خلقو چې رڼا وليده راپا څېدل دغلو مخه يې ونيوله اوغله يې وپېژندل.

يوه وويل: له تورتم نه دغلو ډيوه هم ښه ده.

موږ غله په رڼا کښې وليدل او راوينښ شو.

هو! موږ غلو راوينښ کړو.

زموږ په کورکښې غلو ډيوه ولګوله.

دحاکم اشتباه

دومره ظلم او ستم، دومره تغافل او بې پروايي، دومره کبر او غرور.
داسې سخت زړه؟
بې رحمي او بې غوري انتها ته ورسيده.
دزړونو له ازاره هېڅ نه وېرېږي.
زما په ژړا يې زړه نرم نشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فریادونه نه اوري.
زما عذرونه او زارۍ تاثیر نه لري.
زه په ډېرامید ورشم. زما په زړه کښې ډېرې خبرې وي.
زه وایم خپل ټو ل عرضونه به وکړم.
هغه لکه برېښنا د سترګو په رپ کښې له سترګو پنا شي.
له ډېرې استغنا راته ګوري هم نه.
عاشق دمعشوقې له لاسه دغه راز شکایتونه کول.
حاکم اشتباه وکړه، هغه بې سیاستاً بندي کړاو په سیاسی بندیانو کښې حساب شو.
آه دوطن مینان په دغسې خبرو زندان ته ځي.

څه لري او څه نه لري؟

زمکې لري، ژرندې لري، قلاګانې لري.
راډیو نه لري، موټر نه لري چوکۍ نه لري.
سرلري، سترګې لري، زړه لري غوږونه لري.
ذوق نه لري، فکرنه لري شعور نه لري احساس نه لري.
ټغرونه لري، توشکونه لري، رخت خوابونه لري.
جارونه لري، څنډل نه لري، مینځل نه لري.
ګوخانې لري، طبیلې لري، تحویلخانې لري.
حمام نه لري تشنات نلري، صابون نه لري.
جوار لري، غنم لري، وریجې لري، پیسې لري.
خیرات نلري، زکوه نلري، صحت نلري، راحت نلري.
حرص لري، غم لري، سودا لري، ظلم لري،ناروا لري.
قناعت نلري، صبر نلري،فضلیت نلري، رحم نلري.
جهل لري، بخل لري، حسد لري، رقبیان لري، دښمنان لري.
علم نلري، اخلاق نلري، سواد نلري.
زامن لري، نمسي لري، لونې لري، وروڼه لري.
مکتب نلري، معلم نلري، ملا نه لري، میرزانلري.
کبرلري، غرور لري، بدبیني لري بدګماني لري.
انصاف نلري، ضمیر نلري، وجدان نلري.
څوک؟
زموږ خان او زموږ ملک .

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمر اومامور

زه به په تریو وچولی خبرې کوم.
ته به لکه مجرم کوږ اورمیږ ولاړ بې بلې صاحب به وابې.
زه به په هرکار کښې کارلرم.
ته به زما په کار کښې دفکرکولو حق هم نه لري.
زه به هیڅ نه کوم، ته به زما په امر هر څه کوې.
خدمت به ته کوې نام نیکی به زما وي.
کاربه زه ورانوم ملامت به ته بې.
څومره چې له مرګه ویرېږې له مانه به هم ډارېږې.
په هره اندازه چې له ژوند سره علاقه لري له ماسره به بې هم لري.
یوازی محبت می نه دی په کار زماله خوفه باید زړونه ورپېږي.
زما په حضور کښې بې له عجز و نیازه هیڅ خدمت نه قبلېږي.
که د عاجزۍ او دغلامۍ خوی درسره و هر راز خیانتو نه دې معافېږي.
پام کوه! چې پخپل خدمت اولیاقت مغرور نشې.
هرکله چې راځې که هر څومره مهم کارونه دې کړی و لکه ګنهګار سر ټیټی راځه!
خپل خدمتونه مه یادوه!
په قانون استناد مه کوه!
ماته ځان وسپاره زما په خوشحالۍ کښې هر څه ولټوه ستا ترقي زما په اطاعت پورې تړلې ده.
ستاترفیع په همدغسې تواضع کښې پټه ده، ته خپل ځان او خپل حد وپېژنه.
ته ښه فکر وکړه چې څه څوک یم او ته څوک بې!

توره پرده

سپوږمۍ چې په تورو وریځو کښې پټه شي په جهان باندې توره پرده غوړېږي او هرڅه په تورتم کښې ورک وي.

په دغسې توره تیاره کښې دانسان بینایي کارنه کوي، ړانده او دنظر خاوندان یو راز وي، ښه مخونه او بد مخونه فرق نه لري دسپین او تورتمیز نشي کیدای خپل او پردی نه پېژندل کېږي.

د حقیقت او جما ل رڼا له سپوږمۍ نه کمه نه ده.

ددې سپوږمۍ پټوالی په سترګو لا څه چې په زړونو هم تیاره راولي که داتیاره ورکه نشي او دغه رڼا له تورې پردې لاندې وي، د ذوق اونظر د خاوندانو شپه نه سبا کېږي.

دشعر او ادب دنیا نه جوړېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر شعور او احساس نه وېښېږي.

دکار او حرکت اراده نه پیداکېږي.

د ژوند نغمه

ټول غلي دي، هېڅوک څه نه وایي، دژوند نغمه غلې ده په دغسې خاموشۍ کښې ذوقونه مري، فکرونه محوه کېږي، نشاط او فرحت لکه وحشي مرغه له انسانانو نه تښتي.
زه غواړم ددغه سکوت طلسم مات کړم او خپله سرینده وغږوم داسرینده مادعشق له هیواد او دبلبلو له کوره راوړېده.
زما دسریندې اواز ډېر خوږدی.
راشئ! کښینئ! زما نغمې واورئ!
زه نه غواړم چې ارزوګانې مړې او زوړنه ساړه وي.
زه د احساساتو او جذباتو دویښولو لپاره راغلم.
دغه ده ما خپله سرینده راو اخیستله خپلې نغمې شروع کوم.
دا څه وشوه؟ له دی سریندۍ نه خو هېڅ اواز نه پورته کېږي.
سرینده خو نه ده ماته، تارونه یې ټو ل په ځای دي.
داولې نه غږېږي له دېنه لویه ضایعه بله نشته.
پوه شوم وپوهېدم داسرینده دبلبلو دکور ده او بې دګلونو له خوابل چېرته نه غږېږي.
داسرینده له عشق سره تعلق او ارتبا ط لري. تارونه یې هم په هماغه مقام پورې تړلي دي.
زه باید ګلزار ته ننووزم او دګلونو په حرم کښې دخپلې سریندې آواز واورم.
زه باید دنرګس سترګې، دغوټۍ خندا، دچنډړو لښتې، دسنبلو پرېشانه زلفې وګورم او د حسن په ګلزار کښې خپله سرینده وغږوم. بې له دېنه دغه خاموشي نه ورکېږي او خوشحالی نه پیداکېږي.
دا تورې وریځې باید دلمر او سپوږمۍ له مخې لرې شي.
دبلبلانو پنجرې اوقفسونه باید مات شي.
د باغ تړلی ور باید بېرته شي چې خوشحالۍ راشي او ذوق وشعور سترګې وغړوي.

خوشحالی

ستا دشجاعت اوشهامت ترانه ډېره خوږه ده.

داترانه ډېر مشهور شاعر جوړه کړه، سازندګانو ورته ډېرښه اهنګ پیداکړ اوس یې د وطن جونه او پېغلې په ډېر شوق وایي او ته یې په اورېدو ډېر خوشحاله یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول خلق تاته په ډېر قدر او احترام ګوري دا چه هلته يوځای بل ځای ستا دتورې او سر بازۍ صفتونه دي او ته له ډېرې خوشحالۍ په جامو کښې نه ځائيږې.

په هغه ورځ چې ته د جنګ او جګړې له ميدانه بريالی راغلې ستاپه افتخار جشن ونيو ل شو په تا باندی له هرې خوا ګلونه شيندل کېده ستا په غاړه کښې خلقو ډګلو هارونه اچول ټولې سترګې تاته متوجه وې او په تا باندې خوشحالي ورېدله. دا خوشحالۍ تاله هغه ځايه راوړه چې هلته ډګوليو او بمونو باران وريده او ژوند ډېر په خطرکښې و، ته به هر ساعت له مرګ سره مخامخ کېدې اوډېر لوی غم درسره و.

هو! دمشرانو خوشحالۍ په همدغسې مشکلاتو او خطراتو او غمونو کښې پټه وي او کو چنيان خوشې په خوشې خوشحاله وي.

((پای))

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی سبک نوی ادب

www.ulfat de

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library